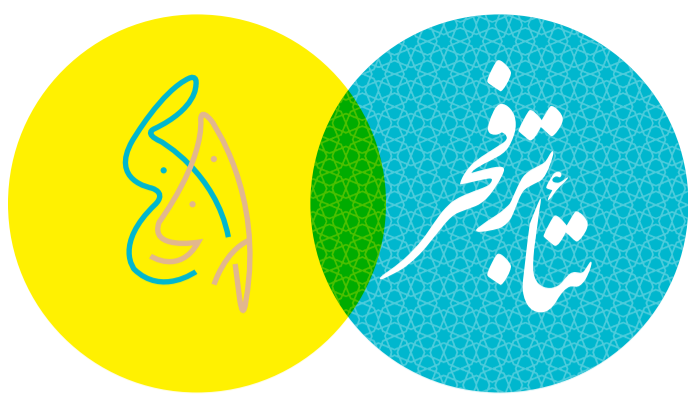

جشنواره

ضمیمه چهل و یکمین جشنواره تئاتر فجر 41st
FAJR International Theater FESTIVAL

ایران

IRANNEWSPAPER

گفت‌وگو با کارگردان نمایش «بیست و سومین جلسه جن‌گیری آنه میشل»

ژانر ترسناک، حرکت روی لبه تیغ است

تیریک

علی کیهانی

خبرنگار

لطفاً درباره موضوع نمایش «بیست و سومین جلسه جن‌گیری آنه میشل» توضیح دهید. آیا این نمایشنامه واقعی یا مستند است؟

داستان این اثر درامی مستند از بیازده ماه پایانی زندگی «آنه لیز میشل» دختر جوان آلمانی که پس از ورود به دانشگاه دچار حملات صرعی جنون آمیز می‌شود؛ که برخلاف نظر پزشکان که آن را نوعی پارانویا تشخیص داده‌اند؛ به اعتقاد کشیش کلیسا، او توسط ارواح تسخیر شده است و اجازه جن‌گیری توسط کلیسای مرکزی برای او دریافت می‌شود.

بله، من نمایش‌نامه این اثر را بر اساس تنها جن‌گیری که توسط کلیسا ثبت شده، به نگارش درآوردم.

ژانر ترسناک، در تئاتر مهجور است و خیلی مورد علاقه کارگردانان برای اجرا نیست؛ چه شد که این متن را انتخاب کردید؟ چرا متن کمدی برای اجرا انتخاب نکردید تا مخاطبان تان نیز زیاد باشد؟

من به جذب مخاطبان از طریق ارائه آثار کمدی علاقه‌ای ندارم. در واقع با توجه به این که ژانر وحشت را دوست داشتم، ترجیح دادم تا در انتخاب سوزه از موضوع جن‌گیری بهره بگیرم.

قطعاً به جذب مخاطب تئاتر دقت داشته‌اید که این سوزه را برای اجرا انتخاب کردید.

بله، دقیقاً، قصد و نیت اصلی من برای اجرای نمایش «بیست و سومین جلسه جن‌گیری آنه میشل» مخاطب بوده است و در درجه اول به جشنواره

فکر نمی‌کردم. همه تلاش من این بود تا یک اثر متفاوت با تماشاگران ارتباط برقرار کنم که خوشبختانه این اتفاق افتاد.

در ایران شاهد اجراهای نمایش محدودی

در ژانر وحشت و ترسناک بوده‌ایم و شاید این سبک آثار با انتقاد یا یا سخره گرفتن اطرافیان جلو برود. شما چگونه توانستید این مراحل را پشت سر بگذارید؟

از «شیاطین را فرابخوان» تا «جن‌زده زیر لیل»

من پیش از این اجرا، دو نمایش «شیاطین را فرابخوان» و «جن‌زده زیر لیل» را روی صحنه آورده‌ام که خداشکر با استقبال خوب مخاطبان شیرازی مواجه شد. این نمایش حدود شش ماه پیش با بازی ایوب آقاخانی و بهاره رهنما و رامین راستاد در شیراز اجرا شد که مخاطبان استقبال خوبی هم از آن کردند اما متأسفانه نتوانستیم در اجرای جشنواره تئاتر فجر در کنار گروه بازیگران تغییر کردند که بازیگران اجرای جشنواره همه از هنرمندان شیراز هستند.

به‌شخصه در تئاتر ژانر ترسناک ندیده بودم و زمانی که کار را آغاز کردیم با انتقاد افراد بسیاری مبنی بر برداشت کمدی مخاطب از این نمایش مواجه شدیم و به تعبیری این امر حرکت روی لبه تیغ بود، ولی خوشبختانه این اثر در ژانر خود تأثیرگذار بود. تئاتر مثل سینما نیست که بتوانیم از تدوین، صداگذاری و کات‌های متفاوت در ارائه اثر استفاده کنیم. به همین دلیل برای ترسناک شدن این اثر بیشتر از طراحی صحنه، لباس، میمیک و بدن بازیگر بهره بردیم. برای این اثر در دوره‌های مختلف تمرین شده است و حدود هشت ماه برای اجرای این اثر وقت گذاشتیم و با افکت‌های موجود و مستنداتی که توانستیم آن‌ها را پیدا کنیم و خصوصاً حضور بازیگران و بازی‌های آن‌ها،

اجراهای خوبی را پشت سر گذاشتیم. آیا تجربه دیگری در حوزه کار تئاتر ترسناک دارید؟

من پیش از این اجرا، دو نمایش «شیاطین را فرابخوان» و «جن‌زده زیر لیل» را روی صحنه آورده‌ام که خداشکر با استقبال خوب مخاطبان شیرازی مواجه شد. این نمایش حدود شش ماه پیش با بازی ایوب آقاخانی و بهاره رهنما و رامین راستاد در شیراز اجرا شد که مخاطبان استقبال خوبی هم از آن کردند اما متأسفانه نتوانستیم در اجرای جشنواره تئاتر فجر در کنارشان باشیم و طبعاً گروه بازیگران تغییر کردند که بازیگران اجرای جشنواره همه از هنرمندان شیراز هستند.

به نظر می‌رسد در کنار بازی‌ها، فضا و دکور در این نمایش برای ارتباط هرچه بهتر مخاطب با اثر جایگاه و اثرگذاری ویژه‌ای دارند؛ کمی درباره دکور این نمایش برای مان توضیح دهید.

دکور نمایش «بیست و سومین جلسه جن‌گیری آنه میشل» طوری ساخته طراحی شده است که بر اساس فرازوفرودهای نمایش‌نامه با آن بازی کنیم و با تکان دادن یا تولید صداهایی ترسناک احساسات ترس و هیجان را به مخاطبان القا کنیم.

کمی هم درباره رقابت‌های جشنواره تئاتر فجر صحبت کنیم.

اصل هنر برای رقابت نیست اما در هر شکل رقابت در جشنواره‌ها به سطح کیفی آثار کمک می‌کند اما متأسفانه در کنار نکات مثبت جشنواره، شلوغی و جمعیت گروه‌های نمایشی اجازه نمی‌دهد تا گروه‌ها

نمایی از نمایش «بیست و سومین جلسه جن‌گیری آنه میشل»
عکس: کیارش مسیبی

کارهای یکدیگر را ببینند و این تبادل فرهنگی به‌طور شایسته و بایدوشاید اتفاق نمی‌افتد.

پیشنهاد شما برای بهتر شدن این روند چیست؟

قطعاً اگر زمان بیشتری برای حضور گروه‌ها در نظر گرفته شود و اجراها فشرده نباشد تا همه بتوانند آثار یکدیگر را ببینند، کمک‌کننده است. امیدواریم ستاد جشنواره برای گروه‌ها تا روز برگزاری اختتامیه در تهران اسکان بدهند و ما مجبور نشویم به شهرمان بازگردیم و دوباره برای اختتامیه به تهران بیاییم.

برای حضور در جشنواره تئاتر فجر و اجرای نمایش تان دچار چالش نشدید؟

با اینکه فکر من تنها به اجرا و ادامه فعالیت هنری است اما از طرف افراد متفاوت برای انصراف دادن گروه هجمه‌های زیادی به ما وارد می‌شود.

این درخواست‌ها تا همین الان هم وجود دارد و این موضوع کار کردن را برای ما سخت و پیچیده کرده است.

من شخصاً در زمینه تئاتر و سینما فعالیت دارم و هیچ شغل دیگری ندارم و این حرفه منبع درآمد من است.

وقتی آثاری چون کارهای تروفو و... را نگاه می‌کنید، می‌بینید که در بحران‌های حساس سیاسی کشورهایی چون آلمان و فرانسه باز هم تئاتر و سینما سر جای خودشان بوده‌اند و به فعالیت ادامه می‌داده‌اند. به همین دلیل معتقد هستم هنر در هر شکل می‌تواند سیاسی و اعتراضی باشد اما نه با تعطیل شدن.

خبر

با حضور مدیرکل هنرهای نمایشی و رایزن فرهنگی ایران در آفریقای جنوبی

بررسی همکاری تئاتری ایران و کشورهای آفریقایی

کاظم نظری، مدیرکل هنرهای نمایشی، طی دیداری با سیدمصطفی دریاباری، رایزن فرهنگی ایران در آفریقای جنوبی، به بررسی راه‌های گسترش تعاملات فرهنگی و هنری بین ایران و آفریقای جنوبی پرداختند. در آغاز این دیدار، سیدمصطفی دریاباری گفت: «ایران دارای موقعیت خوبی برای فعالیت‌های فرهنگی در آفریقای جنوبی است و تقریباً محدودیتی در این زمینه ندارد. همچنین قراردادی بلندمدت بین ایران و بنگاه علوم انسانی آفریقای جنوبی در حال نهایی شدن است که در سفر سال آینده آقای ریسی به آن کشور امضا خواهد شد.»

در ادامه این نشست، کاظم نظری، با اشاره به این که مرکز هنرهای نمایشی، ماهیت تولید، پشتیبانی، و برگزاری همه آثار نمایشی کشور را دارد، گفت: «بهرتر است برای جشنواره تئاتر فجر سال آینده، با ارزیابی و دعوت از نمایش‌های آفریقای جنوبی، از هنر و فرهنگ آن کشور در جشنواره بهره ببریم.» او افزود: «جشنواره هنرهای نمایشی آیینی-سنتی هم می‌تواند پذیرای هنر آفریقای جنوبی در این گونه نمایشی باشد. دیگر گونه نمایشی که می‌توان برای تعامل فرهنگی بین دو کشور روی آن برنامه‌ریزی کرد.»

مژگان و گیلی، مدیربخش بین‌الملل اداره کل هنرهای نمایشی هم در این نشست گفت: «کشورهای آفریقایی همیشه مخاطبان بسیار خوبی برای آثار نمایشی کودک و نوجوان ایران بوده‌اند. از سوی دیگر، می‌توان برنامه‌ریزی منسجم و خوبی برای شرکت آثار نمایشی کودک و نوجوان‌های آفریقایی در جشنواره‌های کودک و نوجوان ایران داشت که هر ساله در شهرهای مختلف ایران برگزار می‌شود.»

گفت‌وگو با کارگردان نمایش «هی می‌خواهم، خوابتو می‌بینم»

موسیقی ویژگی مهم فضا سازی است

گفت‌وگو

نگار امیری
خبرنگار

رضا بهنامی کارگردان نمایش «هی می‌خواهم، خوابتو می‌بینم» با بیان اینکه تئاتر امروز، تئاتر قراردادهای است، گفت برای فضا سازی بیشتر نمایش از موسیقی بهره بردم. رضا بهنامی، کارگردان تئاتر فعالیت خود را

در این عرصه از دهه هفتاد آغاز کرده است. این هنرمند در سال ۱۳۷۸ برای اولین بار، کاری را در جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر روی صحنه برد و اکنون پس از ۲۲ سال دوری از این رویداد بزرگ هنری، با کارگردانی نمایش «هی می‌خواهم، خوابتو می‌بینم» در چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر حضور دارد. «خانه عروسک»، «زخم پیشانی تو»، «دُر سیما»، «رسم الخط حسرت» و «قهر دریا» از جمله آثار این هنرمند در مقام کارگردان

است. نمایش «هی می‌خواهم، خوابتو می‌بینم» نام دیگر نمایش «مادرم زری سر زارت» نوشته محمود خرم‌آزادی است که با کارگردانی رضا بهنامی روز یکشنبه دوم بهمن در بخش مهمان ویژه چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر در دو سانس ۱۸ و ۲۰:۳۰ در تالار استاد سمندریان تماشای خانه ایران شهر روی صحنه رفت. این اجرا بهانه‌ای شد تا با کارگردان این اثر به گفت‌وگویی بپردازیم که در ادامه می‌خوانید.

خلاصه‌ای از داستان نمایش «هی می‌خواهم، خوابتو می‌بینم» را برای کسانی که کار را ندیده‌اند، بگویید؟

این نمایش داستان زن و شوهری است که چندین سال از ازدواج آن‌ها گذشته است ولی هنوز صاحب فرزندی نشده‌اند. مرد خانه به اصرار همسرش با زنی به نام زری ازدواج می‌کند. زری در هنگام زایمان از بین می‌رود اما زندگی فرزندی که به

«هی می‌خواهم، خوابتو می‌بینم»

عکس: رزوفه رستمی

موهبتی برای تئاتری‌های خراسان

علیرضا ضیا جمنی، بازیگر:

اولین بار با نمایش «دانگ هفتم» در سال ۱۳۷۷ در همین تالار وحدت با استاد صابری همکاری کردم و تاکنون افتخار داشتم تا در ۱۲ اثر او به ایفای نقش بپردازم. او موهبتی برای اهالی تئاتر به ویژه تئاتر مشهد است. همه بازیگرانی که در پروژه‌های مختلف با او همراه بوده‌اند کار با او را بهترین تجربه خود می‌دانند. من نیز از این قاعده مستثنا نیستم. نمایش «ایرانیان» به سیرت‌اتفاقات پیش آمده در زمان سفر امام رضا (ع) از مدینه به مرو می‌پردازد. البته نمایش «ایرانیان» در ژانر مذهبی قرار نمی‌گیرد و یک درام تاریخی است تا مذهبی.

اپیزودیک با دیالوگ‌هایی وزین

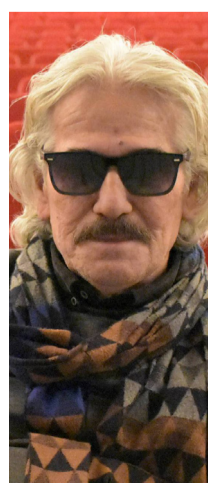
کریم جسنی، بازیگر و دستیار کارگردان «ایرانیان»:

مهم‌ترین فعالیت من در پانزده سال اخیر همراهی با استاد رضا صابری است. او هنرمندی مظلوم، مهربان و البته امیدوار است که کار کردن با او، یک کلاس درس است. تازه‌ترین اثر نمایشی او مثل همیشه با دیالوگ‌هایی وزین و زیبا به رشته تحریر درآمده است. اثری با نگاه جدید و زاویه دیدی متفاوت به سفر امام رضا علیه السلام دارد. «ایرانیان» شامل داستان‌های اپیزودیک است و بیش از ۳۰ نفر از اعضای گروه در این پروژه فعالیت دارند. برای بازی در ایرانیان باید بیان شیوایی می‌داشتیم.

رضا صابری با «ایرانیان» در فجر

با شنیدن نام آثار رضا صابری، خاطرات اجراهای متفاوت این هنرمند پیشگسوت تئاتر در ذهن مان مرور می‌شود. خاطراتی از اجرای پرفرازونشیب «خانات» تا آخرین اجرای «پشت دیوار کشتارگاه» او که در جشنواره فجر پارسال روی صحنه رفت. این هنرمند در دوره اخیر جشنواره تئاتر فجر، در بخش بین‌الملل با نمایش «ایرانیان» که روایتگر ماجراهای سفر امام رضا (ع) از مدینه به مرو است، حضور دارد. به همین مناسبت، پای سخنان ۵ نفر از بازیگران «ایرانیان» نشستیم و از آن‌ها درباره تجربه کار با رضا صابری و حضور در این نمایش پرسیدیم.

درباره نمایش «آهوان» به کارگردانی مهدی جهان‌پا مهندسی روایت یک زندگی

جای درستی است که در آن داستان زندگی قهرمان درام به سرانجام می‌رسد و در فاصله میان این دو علاوه بر این که وضعیت بحرانی خنثی سازی موشک عمل نکرده و به خطر افتادن جان مردم چالش وستیز دراماتیک رامی سازد، روایت فرصت کافی برای شناساندن سوزهاش را دارد. در تمام مدت زمان روایت و توضیح و توصیف و موقعیت سازی حول محور این قهرمان، وضعیت نمایشی هم حامل کیفیت مناسبی از تعلیق دراماتیک برای جذابیت درامش هست. بنابراین «آهوان» را در مقایسه با نمونه‌های مشابه زندگی نامه‌ای اش و به ویژه آن‌ها که در قالب کارهای سفارشی بی کیفیت در گستره دفاع مقدس تولید شده‌اند، می‌توان کار قابل اعتنایی دانست. اگرچه اجزای جزئیات و در موقعیت‌هایی که مثل یک آلبوم عکس در روایت متوالی داستان زندگی علیرضا عاصمی ورق می‌زند، کاستی‌هایی هم دارد. از جمله این که این عکس‌ها اگرچه براساس توالی زمانی مهم‌ترین رویدادها و زندگی عاصمی انتخاب شده‌اند و تصویر روایت می‌شوند اما پیوستگی کنش‌مند نمایشی‌شان، به ویژه در گستره ضرب‌آهنگ سازی، دچار اشکال است.

قالب‌های خیلی از هم جدا جدا هستند. هر موقعیت یک عکس یا تصویری از رویدادهای متوالی دوران زندگی قهرمان هست؛ اما پیوستگی میان این قالب‌ها و تصاویر رویدادها به عنوان یک کنش تأثیرگذار دراماتیک در کلیت اجرا احساس نمی‌شود. قالب‌ها و تصاویر از هم جدا هستند و اگر هوشمندی سیم‌ریز در انتخاب وضعیت نمایشی (موشک چند وضعیت عملی نکرده) نبود، چهار همان گزارشی بودنی می‌شدند که اغلب کارهای از این دست به آن مبتلا هستند؛ اما خوب همان طور که گفته شد جهان‌پا و سیم‌ریز از این آسیب‌ناهنده‌اند عبور کنند. بخش مهمی از موفقیت‌شان مدیون ساختار درام سیم‌ریز است و بخش قابل توجه دیگرش به واسطه انتخاب شیوه اجرایی درست و تصاویری که جهان‌پا و گروه اجرایی‌اش توانسته‌اند به وجود بیاورند. در کنار همه این‌ها باید نیست که اشاره‌ای هم به گروه خوب بازیگران نمایش جهان‌پا داشته باشیم. کم تجربه‌های نوجوان و جوان گروه جهان‌پا در کنار با تجربه‌های گروهش اجرای موفقی دارند. نکته پایانی؛ اما طراحی صحنه خلاق «آهوان» است که یکی از نقاط قوت کار او به حساب می‌آید و جهان‌پا در همه صحنه‌های متفاوت اجرای‌اش از این دکتور کاربردی بهترین استفاده را کرده است.

نگاه

مهدی نصیری

منتقد

وقتی قرار است که یک تئاتر زندگی نامه‌ای تولید شود، قالب‌ها و الگوهای وجود دارند که قبلاً هم امتحان شده‌اند و می‌توان براساس آن‌ها تئاتر تولید کرد. تئاتر زندگی نامه‌ای می‌تواند داستانی داشته باشد که در آن شخصیتی معرفی شود. می‌تواند شیوه‌های مستند تولید را بستر اجرا قرار دهد. می‌تواند گزارشی باشد که جذابیت‌های اجرایی آن را روایت کند و می‌تواند مثل نمایش «آهوان» که روز دوم جشنواره تئاتر فجر (یکشنبه دوم بهمن) در تئاتر مولوی روی صحنه رفت، همه این‌ها با هم باشد؛ بدون این که از الگوی خاصی تبعیت شود. خلق وضعیت نمایشی، روایت داستان زندگی، گزارش موقعیت، توضیح شخصیت و... شیوه‌هایی هستند که مهدی سیم‌ریز (نویسنده) و محمد جهان‌پا (کارگردان) در تولید این نمایش با پرداخت آن‌ها، یک اثر زندگی نامه‌ای دربار شهید علیرضا عاصمی، فرمانده گردان تخریب در دوران دفاع مقدس خلق کرده‌اند. اثری که هم سعی دارد قواعد درام را رعایت کند، هم در تلاش برای فضاسازی در اجراست و از تصویرسازی تا کنش اجرایی را در این مسیر به خدمت گرفته و هم توانسته شخصیت مورد نظرش را آن قدر که نیاز دیده‌ومی خواهد معرفی کند. جهان‌پا در ساخت «آهوان»، کیفیت را فدای منظور نکرده است.

اجرای به خاطر سوز اجرا شهید نشده است. در واقع اثر در تلاش برای با کیفیت بودن، تئاتر بودن و پرداختن به سوز و طرح ایدئولوژی دچار سطحی‌نگری و سطحی‌پردازی نشده است. علیرضا عاصمی، بیش از هر چیز با نوآوری‌های خلاقانه‌اش در عملیات تخریب، تحقیقات، نمونه سازی و تولید برخی تجهیزات تخریب شناخته می‌شود. سیم‌ریز و جهان‌پا هم برای خلق وضعیت دراماتیک و مسئله‌دار کردن درام‌شان همین ویژگی را دراماتیزه کرده‌اند. وضعیت نمایشی در نمایش کدام است؟ یک موشک چند وضعیت در منطقه‌ای مسکونی عمل نکرده و گروه تخریب منطقه مسکونی را تخلیه کرده‌اند و علیرضا عاصمی باید بیاید تا آن را خنثی کند. در فاصله میان اصابت موشک و شروع عملیات انفجار در نقطه پایانی است که زندگی شهید عاصمی روایت می‌شود. نقطه شروع درست انتخاب شده و نقطه پایان این وضعیت همان

این موضوع در پرداخت بصری آثار نمایشی تأثیر فراوانی دارد. قطعاً در شرایط اقتصادی که این روزها در تئاتر با آن مواجه هستیم، پرداخت هزینه ساخت دکور بسیار دشوار است.

موسیقی تا حد زیادی توانسته است بار اجرایی کار را به دوش بکشد، موسیقی زنده اثر جزو مواردی است که شاید بتوان گفت در صورت حذف آن ضربه سنگینی به نمایش وارد می‌شود. چرا که من سعی کردم تا برای فضاسازی بیشتر نمایش از موسیقی بهره ببرم. در واقع ۵۰ درصد کار من بر پایه موسیقی شکل گرفته است. اگر این متن را بدون موسیقی اجرا می‌کردم قطعاً در بیان معنا و مفهوم نمایش الکن بودم.

ما در اجرای موسیقی کار تنها به بخش موسیقی سنتی نپرداختیم بلکه سعی کردیم تا این عنصر مهم صحنه را با استفاده از آلات موسیقایی مدرن به سمت نیمه مدرن بودن پیش ببریم. در اواسط کار شاهد حضور یکی از نوازندگان موسیقی به قدری کوتاه اما با دیالوگ مهم و تأثیرگذار «خاک که فروشی نیست» هستیم، در این باره توضیح دهید.

بله. دقیقاً این جمله جزو کلیدی ترین جملاتی است که توسط یکی از نوازندگان بیان می‌شود. این نیز بخشی از همان حضور پراهمیت موسیقی زنده روی صحنه است. البته این نوازنده برای اولین روی صحنه آمد و بیم این می‌رفت که به جای تأثیر بیشتر به کار ضربه وارد شود اما خوشبختانه در دل کار به خوبی نشست. به نظر تان حضور در جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر چقدر می‌تواند در آینده حرفه‌ای هنرمندان مؤثر باشد؟

قطعاً حضور در جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر می‌تواند باعث رشد کیفی آثار نمایشی هنرمندان باشد. این حضور به اشکال و عناوین مختلف چه شرکت کننده در رقابت چه تماشاگر و تماشاگر نمایش‌هایی که در آن روی صحنه می‌رود، هنرمندان را مجبور به تفکر و مطالعه در حوزه تئاتر خواهد کرد. من به‌شخصه به این موضوع اعتقاد دارم که باید با تماشای آثار متفاوت و مطالعه در این عرصه خودم را به تئاتر امروز که مثل یک اسب چموش در حال طی کردن مسییر است برسانم.

من برای اجرا عموم کار می‌کنم اما کورسوی امید و آفاق دیدم حضور در جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر چه به عنوان کارگردان چه به عنوان مخاطب تماشاگر آثار هنرمندان سراسر کشور و کسب تجربه از آن‌هاست.

جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر برای پرده‌آختن به طراحی صحنه نیز اهمیت داشت. همه ما می‌دانیم که تئاتر با مشکل بازگشت هزینه روبروست. متأسفانه

با شخصیت سازی توسط یکی از بازیگران زن روی صحنه جان می‌گیرد، شخصیت پردازی برای این کاراکتر تا چه میزان بر اساس متن نمایشی پیش رفته است؟

من سعی کرده‌ام تا در اجرای نمایش به اصل نمایشنامه وفادار بمانم. گاورزادی در این اثر کاراکتری شبه انسان است که به واسطه شیرینی که تولید می‌کند، نیمه مقدس شمرده شده و قابل احترام است. آنچه من در حوزه کارگردانی تلاش کردم تا به آن بپردازم، تصویر این شخصیت طبق مفهومی که از متن برمی‌آید، است.

گاورزادی در یکی از دیالوگ‌هایش می‌گوید «من هم مادرش هستم» این ادعای مادری بر چه اساسی در شکل می‌گیرد؟ یا شاید بهتر است بگوییم این کاراکتر در ارائه چه مفهومی از نمایشنامه دخیل است؟

فرزند این خانه از شیر گاو زردی تغذیه کرده است. به همین دلیل او خود را مادر فرزند می‌داند. البته این ادعا تنها در شخصیت گاو زردی نیست. نامادری نمایش نیز بر اساس زحماتی که برای بزرگ کردن و تربیت این فرزند کشیده است، چنین دیدگاهی دارد. در واقع موضوع اصلی که این نمایشنامه با پرداختن به سه کاراکتر زری مادر فرزند، نامادری و گاورزادی به آن می‌پردازد، حس مادری است. حسی که از زایش، تغذیه و رشد و تربیت کودک شکل می‌گیرد. بهتر است بگوییم «هی می‌خواهم خوابتو می‌بینم» در بخشی از روایت داستان نشان از این دارد که به دنیا آوردن تنها ملاک مادری نیست.

استفاده شما از طراحی صحنه کاملاً مینیمال است، این موضوع تا چه حد بر اساس محتوا و تا چه میزان بسته به شرایط اقتصادی که گریبان گیر هنر در بخش تولید می‌شود، شکل گرفته است؟

تئاتر امروز، تئاتر قراردادهای است. البته ما این قراردادها را از سالیان پیش و با اجرای نمایش آیینی سنتی تجربه در تئاترمان تجربه کرده‌ایم آنجا یک لیوان آب رودخانه فرات است، یا یک بار چرخش به دور صحنه نشانی از سفر از شهری به شهر دیگر و تغییر صحنه را تداعی می‌کند.

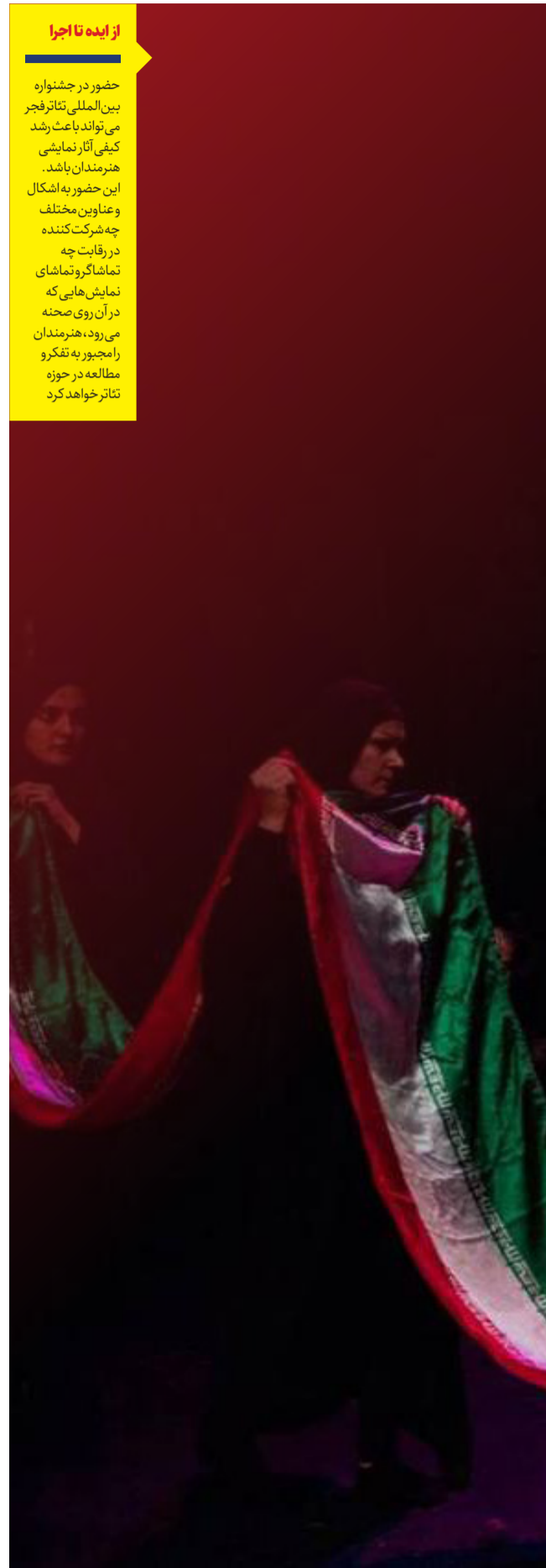
من نیز برای طراحی صحنه سعی کردم تا با کمترین دکور بیشترین انتقال معنا را به مخاطب ارائه دهم. به همین دلیل نیز به جای طراحی رئالیستیک یا واقع‌گرایانه از نشانه‌ها و قراردادهای بهره‌بردم. این نشانه‌ها علاوه بر به دوش کشیدن بار طراحی صحنه نقش آکسسوار صحنه را نیز داشتند.

البته در کنار این موضوع همان طور که اشاره کردید بخش هزینه‌های جاری برای پرداختن به طراحی صحنه نیز اهمیت داشت. همه ما می‌دانیم که تئاتر با مشکل بازگشت هزینه روبروست. متأسفانه

۴۱

صحنه

جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر سوای اینکه یک ویتترین بزرگ نمایشی برای ارائه آثار است، رستگاری است که همه چیز از آن بارور می‌شود.

دنیای می‌آورد محوریت اصلی داستان نمایش را رقم می‌زنند. آنچه از نام نمایش برمی‌آید و کنش و واکنش‌هایی که در اثر می‌بینیم، شخصیت محوری این نمایش بیشتر تأثیری غیر فیزیکی دارد و بخش حضور صحنه‌ای اثر بر عهده بازیگران دیگر است؟

دقیقه همین طور است. در واقع فرزند زری با آغاز جنگ تحمیلی با وجودی که سن کمی دارد،

متقاضی حضور در جبهه می‌شود و علیرغم میل باطنی پدر و نامادری‌اش به جنگ می‌رود.

و ایستگی پدر، نامادری و گاورزادی سه شخصیت اصلی نمایشنامه و حضور آن‌هاست که تصویر ساز اصلی نمایش روی صحنه است.

گاورزادی، شخصیتی که در نمایش

مشهد قطب دوم تئاتر

مرتضی ملتجی، بازیگر:

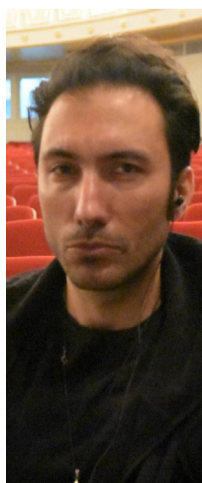
رضا صابری جزو ماندگارترین نویسندگان و کارگردانان معاصر تئاتر ایران است. او در طول فعالیت خود با آدم‌هایی چون علی نصیریان و غلامحسین سعیدی نشست و برخاست داشته است؛ افرادی که سرنوشت هنری‌اش را تغییر دادند. **صحنه‌کنار صابری تجربه بزرگی برای ما و به ویژه همه هنرمندانی است که در شهرستان به فعالیت مشغول‌اند.** حضور استاد صابری باعث شده است تا در سال‌های گذشته مشهد از لحاظ کمی و کیفی به عنوان دومین قطب تئاتر کشور به شمار بیاید. **صابری در نمایش «ایرانیان» با نثر ویژه خود تمثیل و تفسیر زیادی را رقم می‌زند.**

نیاز به بیان شیوا

محمد طحان، بازیگر:

رضا صابری، علاوه بر هنرمند بودن، انسانی مهربان است که نسبت به جایگاه هنری خود بسیار متواضع و خودمانی است. قلم ایشان بسیار پربار، پرمعنا، وزین و واقعاً کم‌نظیر است. در شیوه اجرا هم او حرف‌های بسیاری برای گفتن دارد که از دهه ۶۰، همچنان در حال به روز شدن است. **«ایرانیان»** متنی روان با ضرب‌آهنگی خاص دارد و برای بازی در این اثر بازیگر باید بیان شیوایی داشته باشد. از نظر من داشتن صدای خوب در این کار به شدت به چشم می‌آید. بودن کنار صابری واقعاً تجربه بزرگی است.

نمایشنامه‌های صابری، شاهنامه نوین

زهره مرادی، بازیگر:

هر بار که با ایشان در کاری همراه می‌شوم، درس‌های جدیدی می‌آموزم که بدون اغراق به اندازه گذراندن دو ترم در دانشگاه ارزشمند است. او هر چه در پیش از نیم قرن آموخته و تجربه کرده، بی‌دریغ به شاگردانش عرضه می‌کند. **صابری رامی‌توان با ویژگی‌هایی چون فرهیختگی، بزرگی، دانش، خلاقیت و بسیاری از خصلت‌های خوب انسانی و هنری به نسل جدید تئاتر معرفی کرد.** **من دیالوگ‌های آثار نمایشی رضا صابری را همیشه به «شاهنامه» تشبیه کرده‌ام.** نمایشنامه‌های رضا صابری «شاهنامه نوین» است؛ نه مثل فردوسی اما هم ردیف اشعار فردوسی است.

interview

Mahsa Bairamzadeh, director of The show last letter:

Holding the FITF affects the quality of artists' works

Iran Theater- Mahsa Bayramzadeh, the director of the show The Last Letter believes that the presence of artists from all over Iran in the Fajr International Theater Festival will lead to cultural exchange and familiarization with each other's culture and performance methods, and definitely holding the Fajr International Theater Festival affects the quality of artists' works.

The show "The Last Letter" written by Mehrdad Kouroshnia and directed by Mahsa Bairamzadeh is the one of the winners at the 27th regional Fajr theater festival of -Region Y hosted by Kermanshah province, which will on stage on the first day of the Fajr International Theater Festival in Chaharso Hall of City Theater Complex.

Mahsa Bairamzadeh, the director of the play "The last letter" explained the story of the show: "It takes place in one of the remotest war zones during the Iran-Iraq war and the main conflict of this play is between the platoon commander and two soldiers under his command."

Pointing out that one of the important features of her show is dealing with the topic of holy defense, this director added: "The humorous approach, the characterization of each character and their different dialects made me choose the play to perform on stage. The Last Letter has a comic approach and deep subtexts of love, commitment, youth, life, peace and death."

The artist added: "The presence of artists from all over Iran at the Fajr International Theater Festival will lead to cultural exchange and familiarization with each other's culture and performing methods, and holding the Fajr Festival will definitely affect the quality of artists' works."

Mohammad Moayyed on FITF
Performing theater in Iran has excited me

interview

Iran Theater- Iraqi director Mohammad Moayyed said that his presence in the Fajr International Theater Festival makes him proud.

»Mercy Shot" is a show that depicts the story of human pain and suffering in the battlefield of today's world by performing physical movements of the actors accompanied by music. After the first performance of the show, Iran Theater had a conversation with Mohammad Moayyed about the Fajr International Theater Festival, performance in Iran and »Mercy Shot".

The show »Mercy Shot" has been on stage at Fajr International Theater Festival of Iran; How did you find the reaction of your Iranian audience?

- I can say that participating in FITF makes me proud and I am so full of happiness that I am over the moon. I also thank all the Iranian artists and audiences for standing ovation.

Can you explain the process of the initial idea to the performance? What format and genre did

It was performed at a theater festival in Baghdad two months ago and won the award for the best group performance. It is the second performance in the 41st FITF. The show was well received in Iraq.

you choose to perform your desired content and concept? And did you achieve your goal in performing the show?

- I must say that I was engaged in writing the play for about five years. Also, due to the successive wars in my country and the fact that I myself have lost several of my relatives during the wars, and these issues have annoyed me, and made me think of bringing my purpose to the stage without using words and only using the body movements of the cast, in a way that is understandable to all people. So that this wordless theater, only in the form of actors' bodies, can convey its content about the painful condition of humans in today's world to the audience, and I can reach my goal. I believe that by performing the show, I have been able to get very close to my

main purpose and the audience can identify with it.

Has "Mercy Shot" been performed before in your hometown or in other countries? What has been the audience's feedback?

- It was performed at a theater festival in Baghdad two months ago and won the award for the best group performance. It is the second performance in the 41st FITF. The show was well received in Iraq.

How did you find performing arts in Iran?

- I must say that I regret the condition of performing arts in Iran. Iran has very outstanding facilities.

How did you choose the cast and the crew and what was your plan for them?

- Since the physical ability of the performers is considered the most important feature for such performances, I have

formed a group for years and have prepared my performers through training courses and sports, gymnastics and yoga.; But I needed cooperation from the organizers of the 41st Fajr International Theater Festival for decor and accessories and They fully cooperated with me in the preparation and performance of the show.

What's your idea about holding and participating in art events such as FITF? What do you think this festival will achieve?

- I had no performance in Iran until before, But after a few days of staying in Iran and rehearsal and just one day after the festival, I can say that this festival is one of the most prominent festivals in the field of theater art. And the presence of artists from different countries along with Iranian artists in this artistic event will lead to

interaction and companionship and cultural association and exchange of experiences between them. In my opinion, this festival has advantages that will benefit the culture and art of the region.

In general, how do you evaluate the enthusiasm of the Iranian audience for the shows in the Fajr International Theater Festival?

- Although only one day has passed since the beginning of the Fajr International Theater Festival and our play was performed on the first day of festival, But during our several days of rehearsals and when I got feedback, I realized that the enthusiasm and interest of Iranian artists and audiences is very high towards the performing arts.

The 2023 FITF is underway in the Iranian capital until January 31.

The Minister of Culture and Islamic Guidance watched a show at FITF

Mohammad Mahdi Esmaili : The 2023 FITF is a unique edition

Iran Theater- The Minister of Culture and Islamic Guidance stated that in the 41st edition of Fajr International Theater Festival, youth and city theatrical troupe have a strong and influential presence: 2023 FITF is considered to be a unique edition in terms of organizing regional and provincial Fajr Festival and paying attention to talents from all over the country. Mohammad Mahdi Esmaili, the Minister of Culture and Islamic Guidance, attended the 41st Fajr International Theater Festival on Sunday evening, January 22, and watched the show "Day Tenth"

in the Chaharsoo Hall of City Theater Complex. Before watching Ali Borji's "Day Tenth" on the second day of the festival, the Minister of Culture told reporters about the final condition of the area of the city theater complex: In this case, the necessary agreements have been made with Tehran Municipality and the plan of the city theater area will be started with the cooperation of Tehran Municipality very soon. Esmaili believes that youth and city theatrical troupe have a strong and influential presence in 2023 FITF: 2023 FITF is considered to be a unique

edition in terms of organizing regional and provincial Fajr Festival and paying attention to talents from all over the country. In addition the enthusiastic presence of city artists has turned this year's festival into one of the most flourishing edition of FITF. He pointed out that Fajr Theater Festival is an opportunity to introduce new capacities: The utmost efforts were made to provide space for the participation of all theater artists, and we hope that the enthusiasm of the first days of this festival will continue until the end. The 2023 FITF is underway until January 31.

The meeting of the jury of the international section with the general director of performing arts and the secretary of the FITF

Iran Theater- The meeting of the jury of the international section was held with the general director of performing arts and the secretary of the 41st Fajr International Theater Festival, emphasizing the need for more cooperation between different countries in the field of theater. According to the General Department of Performing Arts, the meeting of the jury of the international section with Kazem Nazari, Director General of Performing Arts and Kourosh Zarei, Secretary of the 41st Fajr International Theater Festival was held, Saturday, January 41th, at the General Department of

Performing Arts. The explanation of the details of the judging process of the 41st Fajr International Theater Festival, the details of the performance of the works of the international section and attention to the cultural exchanges between the countries present in this event were some of the matters to be noted in this ceremony. In this meeting, Kazem Nazari, Director General of Performing Arts, spoke about the need to address the points of view, suggestions and criticisms of the juries of the international section in order to hold this artistic event as well as

possible in the coming years. In this ceremony, Ivana Vujić Kominac, a jury from Serbia, also expressed her satisfaction of being in Iran and expressed her desire for more cooperation between Iran and Serbia. Other juries of this artistic event also said the need for more cooperation in the theater field of the countries. Jiyoung Woo-sun from South Korea, Ivana Vujić Kominaj from Serbia, Ahmed Hasan Musa from Iraq are the jury members of the international section of the 41st Fajr International Theater Festival who were present at this event.